

EUCARISTIA D'INICI DE LA SEGONA VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DE GUILLERIES-CONGOST

Homilia pronunciada a l'altar de Sant Bernat Calbó de la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 11 d'octubre del 2012

El Senyor em concedeix salut per a poder seguir el ritme proposat de visitar cada curs pastoral dos arxiprestats de la nostra diòcesi. Ara és el torn de la segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost. Per al bisbe diocesà és certament un moment de gràcia el fet de poder estar amb les comunitats parroquials i les comunitats religioses en el moment de la visita pastoral. Tota comunitat, petita o gran, rep la visita del qui és el Pastor de tota l'Església de Vic amb motiu de la visita pastoral.

La visita pastoral és un moment de gràcia, tant per a les comunitats, com per al mateix bisbe diocesà, i per això cal iniciar la visita a l'arxiprestat amb la pregària, demanant el dons de l'Esperit Sant per a poder viure aquest moment de gràcia amb disponibilitat a la voluntat de Déu. Aquesta eucaristia prop del sepulcre de sant Bernat Calbó és de petició del do de l'Esperit per a aquesta visita pastoral. El mateix Jesús avui en l'evangeli ens ha donat la certesa de l'eficàcia de la pregària: *Penseu, doncs, que si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.* Amb aquesta certesa que dóna la fe preguem demanant la gràcia del Pare del Cel, el do de l'Esperit Sant.

Avui el Sant Pare, prop del sepulcre de sant Pere a Roma, iniciarà per a tota l'Església l'Any de la Fe, en el cinquantè aniversari del Concili Vaticà II. Ja des del primers instants ens unim a la celebració d'aquest any de gràcia que el Senyor ens concedeix per a enfortir la nostra fe i per a ser millor testimonis de la fe enmig del nostre món.

El Concili Vaticà II és un esdeveniment de gràcia per a tota l'Església, tant en la seva celebració, com pels dons que aporta a l'Església. El beat Joan Pau II, papa, ens deia a l'inici del tercer mil·lenni: «Amb el Concili se'ns ha obert una brúixola segura per a orientar-nos en el camí del segle que comença». I el papa Benet XVI ens ha dit: «Si el llegim i acollim guiats per una hermenèutica correcta, pot ser i esdevenir cada cop més una gran força per a la renovació sempre necessària de l'Església.»

I aquesta és la gràcia de tot concili: la renovació sempre necessària de l'Església. L'objectiu de tot concili en l'Església és el de créixer en la fe, l'esperança i la caritat. L'Església és santa, però sempre amb necessitat de reforma pels pecats dels qui la formem. Recentment ha dit Benet XVI: «L'única insídia que Església pot i deu témer és el pecat dels seus membres.» En aquest Any de la fe, tenint al davant els documents del Concili Vaticà II, que hem de llegir i rellegir, hem de créixer en la santedat pròpia de fills de Déu. És aquesta santedat, aquesta vida de fe, esperança i caritat, la que farà possible la transformació de les nostres famílies i comunitats. No pensem que són les estructures externes les que canvien els nostres cors, sinó que són els cors transformats pel trobament amb Crist els qui transformen les estructures.

Sant Pau diu als cristians de Galàcia unes paraules fortes: *Galates insensats!* I els ho diu perquè tot i haver tingut l'experiència del trobament amb Crist, i Crist crucificat, han abandonat la força de la humilitat de la creu per altres realitats aparentment de més saviesa i de més força. En altres paraules, han deixat de posar la seva confiança en la gràcia, en l'amor gratuït i misericordiós de Déu, per confiar en les seves obres, la seva capacitat, la seva intel·ligència, els seus projectes... Aquí rau la veritable «reforma» de l'Església, de les persones i institucions que formem l'Església que pelegrina per aquest món; tots nosaltres hem de posar la confiança en la fe en

Jesucrist. L'únic salvador de la humanitat és Jesús. L'únic salvador de cada un de nosaltres i en cada instant de la nostra vida és Jesús. Ell, i solament ell, és el qui ens dóna a cada instant de la nostra vida la força per a poder estimar i per a poder donar testimoni de Jesús.

Sant Pau pot corregir amb força aquella comunitat de Galàcia, perquè sap que el Senyor no abandona mai la seva Església i sempre en cada moment ens dóna el que ens convé per a poder escoltar la veu del Senyor i complir la seva voluntat. La paraula de l'aliança de Déu amb la humanitat en Crist, per mitjà de l'Església, no podrà mai ser destruïda. A cada tombant de la història ens dóna el Senyor els dons, com ho és el Concili Vaticà II, per a poder retornar contínuament a la fidelitat a ell.

Permeteu-me que faci ressonar algunes paraules del segon Concili Vaticà adients a la visita pastoral per tal de poder-li donar millor sentit: «El Sant Concili ensenya que, per institució divina, els bisbes varen succeir en els llocs dels Apòstols, com a pastors de l'Església, i així, qui els escolta, escolta Crist, i qui els menysprea, menysprea Crist i aquell qui envià Crist» (*Lumen Gentium*,20). «Cada un dels bisbes és principi i fonament visible d'unitat en les respectives Esglésies particulars, formades a imatge de l'Església universal, en les quals i a base de les quals existeix l'Església catòlica, una i única» (ibídem, 23). «Els bisbes governen les Esglésies particulars a ells confiades com a vicaris i legats de Crist, amb consells, exhortacions, exemples, però també amb autoritat i potestat sagrada, de la qual, però, només se serveixen a edificar llur ramat en veritat i santedat, tenint ben present que el més gran s'ha de fer com el més petit i el capdavanter com el servidor (cf. Lc 24,26-27)... El bisbe, enviat pel Pare, a governar la seva família, ha de tenir davant els ulls l'exemple del bon Pastor, que no vingué a fer-se servir, sinó a servir (cf. Mt 20,28; Mc 10,45) i a donar la seva vida per les ovelles (cf. Jn 10,11)» (ibídem, 27).

Pregueu, germans i germanes, en aquesta missa pel qui és el vostre bisbe, «triat entre els homes i assetjat de feblesa», perquè en aquesta segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost, sigui, per la gràcia de l'Esperit Sant, transparència de Crist Bon Pastor, amb la paraula predicada, la celebració dels misteris cristians i la caritat envers tots, de manera especial amb els malalts i els pobres. Pregueu també per tots els qui formen les comunitats de l'arxiprestat que sóc a punt de visitar, perquè l'Esperit Sant obri el cor de tots a la Paraula sempre nova de Déu i a la conversió a més fidelitat com a fruit de la fe. Que el Senyor susciti en tots nosaltres els missatgers de la Bona Nova que la nostra societat i la nostra Església necessiten. Ens encomanem a la intercessió de santa Maria, Mare de l'Església i de sant Bernat Calbó, bisbe sant de la nostra diòcesi. Amén.